

(1949—2012)

СТАНІСЛАВ ВАСИЛЬОВИЧ БОНДАР

5 листопада 2012 року, на шістдесят четвертому році життя, помер історик української релігійно-філософської думки, передусім раннього середньовіччя, один з перших учнів Вілена Сергійовича Горського, старший науковий співробітник Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України Станіслав Васильович Бондар.

Народився 13 квітня 1949 року у м. Черкаси в родині військового льотчика (котрий помер на 5-му році життя сина) і медсестри місцевого тубдиспансеру. Шлях у науку вибрав, коли йому виповнилося двадцять сім років. У 1981-му закінчив філософський факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка і все наступне професійне життя пов'язав з Інститутом філософії. Закінчивши 1984 року аспірантуру Інституту, Станіслав Васильович у 1985-му захистив кандидатську дисертацію, а впродовж 2003—2006 років навчався в докторантурі Інституту, проте захистити докторську дисертацію не встиг.

Станіслав Бондар залишив по собі більш як 90 наукових праць, зокрема дві монографії, а також вагомі рукописи. В цих працях, зокрема в піонерському дослідженні (у співавторстві з П. Кралюком) про філософів та релігію народів Північного Причорномор'я VII ст. до н. е. — II ст. н. е. як «північного сегменту» (Є. Маланюк) античної культури Еллади, поглиблюються уявлення про витоки філософської традиції на землях України; відтворюються уявлення на людину, світ, державу, суспільство, мораль, присутні у давніх рукописах

доби Київської Русі — «Изборниках» 1073 і 1076 років; пропонується концептуально-цілісний нарис розвитку вітчизняної філософської думки в XI—XIV ст.; реконструюються філософсько-історичні ідеї книжників Давньої Русі; пропонуються переклади давньоруських текстів українською мовою. В рукописах залишилася велика за обсягом докторська монографія про розуміння Священної історії, як «задуму Бога», у вітчизняній православній традиції XI—XIV ст. та перше в Україні та Росії монографічне дослідження історії та метафізики християнських мучеників.

Станіслав Бондар належав до «жадаючих духа» — він любив науку і водночас від 1994 року був членом парафіяльної ради церкви Успіння Божої Матері (Пирогощі). Вболівав за стан видання середньовічних релігійно-філософських пам'яток та їх опрацювання, протестував проти поширеної нині підміни пошуку істини кар'єрними імітаціями. Був трудолюбивим, людиною честі, високих принципів і виняткової порядності.

Пам'ять про Станіслава Васильовича Бондаря житиме в наших серцях.